PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2005/2043(INI)

14.4.2005

PROJEKT SPRAWOZDANIA

zawierający projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie zapobiegania, przygotowania i odpowiedzi na ataki terrorystyczne
(2005/2043(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Jaime Mayor Oreja

PR_INI_art114

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY .....**Error! Bookmark not defined.**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS .....**Error! Bookmark not defined.**

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY B6-0081/2005.....**Error! Bookmark not defined.**

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY

w sprawie zapobiegania, przygotowania i odpowiedzi na ataki terrorystyczne (2005/2043(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, przedstawiony przez Alexandra Nuno Alvaro w imieniu grupy ALDE w sprawie całościowego podejścia na poziomie UE do zapobiegania różnego rodzaju zamachom terrorystycznym, przygotowania i odpowiedzi na te zamachy oraz radzenie sobie z ich skutkami (B6-0081/2005),

– uwzględniając Tytuł V Traktatu UE,

– uwzględniając Tytuł VI Traktatu UE, a w szczególności artykuły 29, 30, 31, 32, 39 i 42,

– uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, a w szczególności artykuły I-43 oraz III-284,

– uwzględniając dwanaście Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie zwalczania terroryzmu,

– uwzględniając Statut Rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego, przyjęty 17 lipca 1998 r. na Konferencji Dyplomatycznej Pełnomocników Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając plan działań w zakresie zwalczania terroryzmu, przyjęty przez nadzwyczajną Radę Europejską w Brukseli dnia 21 września 2001 r.,

– uwzględniając oświadczenia złożone na nieformalnym posiedzeniu szefów państw i rządów, obradującym w Gandawie dnia 19 października 2001 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Laeken, w dniach 14 i 15 grudnia 2001 r.,

– uwzględniając decyzję Rady z 28 lutego 2002 r., powołującą Eurojust w celu skuteczniejszego zwalczania poważnych przestępstw [1],

– uwzględniając decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedur wydawania osób między Państwami Członkowskimi[2],

– uwzględniając decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu[3],

– uwzględniając decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie utworzenia wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ds. karnych między dwoma lub większą ilością Państw Członkowskich,

[1] Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 1.
[2] Dz.U. L 190 z 18.7.2002, str. 1.
[3] Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 3.

– uwzględniając decyzję ramową 2003/577/JAI Rady z dnia 22 lipca 2003 w sprawie wykonywania w Unii Europejskiej orzeczeń o zapobiegawczym zamrażaniu własności i zabezpieczaniu dowodów [1],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 25 i 26 marca 2004 r.,

– uwzględniając deklarację Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie zwalczania terroryzmu,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając znowelizowany plan działań/plan roboczy Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu, przyjęty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 4 i 5 listopada 2004 r.,

– uwzględniając Program Haski: konsolidację wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej [2], przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 4 i 5 listopada 2004,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r.,

– uwzględniając Komunikaty Komisji w sprawie „Zapobiegania i zwalczania finansowania terroryzmu poprzez środki mające na celu usprawnienie wymiany informacji, zwiększenie przejrzystości i wykrywalności transakcji finansowych" (COM(2004)0700), „Zwalczanie terroryzmu. Gotowość i radzenie sobie z konsekwencjami w walce z terroryzmem" (COM(2004)0701) oraz „Ochrona infrastruktur strategicznych w walce z terroryzmem" (COM(2004)0702),

– uwzględniając Komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie określonych działań, jakie powinny zostać przedsięwzięte w zakresie zwalczania terroryzmu i innych ciężkich przestępstw, w szczególności w celu usprawnienia wymiany informacji (COM(2004)0221),

– uwzględniając projekt decyzji ramowej Rady w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególnościw odniesieniu do poważnych przestępstw, włącznie z aktami terrorystycznymi (10215/04),

– uwzględniając art. 114 ust. 3 oraz art. 94 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2005),

[1] Dz.U. L 196 z 2.8.2003, str. 45.
[2] Dz.U. C 53 z 3.3.2005, str. 1.

A. mając na uwadze, że z politycznego punktu widzenia, największym ryzykiem na jakie narażone są instytucje Unii w związku terroryzmem, jest poczucie bezradności, paraliżu, inercji jakich mogą doznać mieszkańcy Europy wobec inicjatyw wspólnotowych, zwłaszcza gdy dochodzi do zamachu,

B. mając na uwadze, że aby stawić czoła terroryzmowi, nie wystarczy niekończąca się lista działań, w większości o charakterze ogólnym,

C. mając na uwadze, że zwalczanie terroryzmu, niezależnie od zamachów, zawsze wymaga ochrony praw człowieka i podstawowych wolności jako głównego elementu i znaku tożsamości naszych instytucji,

D. mając na uwadze, że nie można zwalczać terroryzmu ogólnie, że w każdym przypadku zwalcza się organizację albo szereg organizacji o określonej strukturze społecznej,

E. mając na uwadze, że rozproszony charakter organizacji terrorystycznej jest zawsze jej głównym sprzymierzeńcem, ponieważ nigdy nie wiadomo gdzie zaczyna się a gdzie kończy jej zasięg i poparcie społeczne,

F. mając na uwadze, że w ocenie zagrożeń dla Unii, terroryzm radykalnych grup islamskich jest zjawiskiem nowym i dlatego też jego struktura operacyjna, wybór momentu zamachu i ich częstotliwość są mało znane,

G. mając na uwadze, że nie ma żadnej sprzeczności między okazaniem głębokiego szacunku dla islamu a ostrzeżeniem, że terroryzm radykalnych grup islamskich jest najpoważniejszym zagrożeniem dla stabilności instytucji Unii w najbliższych latach,

H. mając na uwadze, że najskuteczniejszym środkiem zapobiegawczym jest głębsza świadomość powagi zjawiska terroryzmu, oraz że instutycje europejskie powinny skupić się teraz na tym zadaniu, ponieważ stopnień uświadomienia w Unii nie jest ani jednakowy ani wystarczający,

I. mając na uwadze, że zapobieganie wymaga wiedzy oraz stałego, zaktualizowanego i publicznego rozpoznania przez społeczeństwo zagrożenia terrorystycznego,

J. mając na uwadze, że Parlament jest głównym forum spotkań ze społeczeństwem oraz między różnymi instytucjami Unii Europejskiej, oraz że powinien posiadać i móc udostępniać informacje nie tyle ścisle operacyjno-policyjne, lecz polityczne i strategiczne na temat organizacji wspomnianych grup radykalnych ,

K. mając na uwadze, że zapobieganie wymaga umiejętności przewidywania powagi zagrożenia, tak aby opinia publiczna odniosła wrażenie, że dokonano wszelkich możliwych wysiłków politycznych i zrobiono wszystko co leży w ludzkiej mocy, aby uniknąć zamachów oraz, że systematyczna i konsekwentna prewencja powinna przynajmniej zapobiec - gdyby nie udało się uniknąć zamachu - kryzysowi zaufania do instytucji europejskich, wynikającego z braku ich użyteczności,

L. mając na uwadze, że aby stawić czoła tej konkretnej formie terroryzmu, najlepszą metodą

jest sprecyzowanie i określenie przez obywateli Europy politycznego projektu europejskiego,

M. mając na uwadze, że można mówić o odpowiedzi politycznej tylko jeżeli istnieje zapobieganie, ponieważ w przeciwnym wypadku reakcja na szczeblu europejskiem będzie zawsze niewystarczająca i chaotyczna,

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

A) W zakresie zapobiegania, wnosi do Rady o:

(a) przekształcenie aktualnej listy wyczerpujących i ogólnych inicjatyw wobec terroryzmu w europejski projekt polityczny, mający na celu stawienie czoła radykalnym organizacjom islamskim, stosującym terroryzm,

(b) zorganizowanie, w porozumieniu z Komisją i Parlamentem, kampanii uświadamiającej i przygotowującej psychicznie społeczeństwa europejskie wobec powagi tego zjawiska, w szczególności w społeczeństwach, które nie odczuwają niepokoju w tym samym stopniu,

(c) utworzenie i wdrożenie nowych istrumentów i platform między instytucjami Unii, w celu ułatwienia rozpoznania i wymiany informacji między odpowiednimi służbami ścigania i wywiadowczymi na temat tych organizacji i sposobu ich działania,

(d) rozwijanie, przy odpowiednim poszanowaniu prywatności osób, wszystkich instrumentów wymiany informacji z USA,

(e) utworzenie forum wymiany informacji między wszystkimi instytucjami europejskimi, odbywającego semestralne posiedzenia służące do wymiany informacji w tym przypadku nie tyle operacyjnej, co skierowanej na zaznajomienie się ze strategią, sposobem działania tych organizacji terrorystycznych,

(f) popieranie projektu pilotażowego, przedstawionego przez Parlament Europejski, mającego na celu ułatwienie wymiany informacji między organami ścigania,

(g) rozwijanie rosnącej specjalizację EUROPOLU i EUROJUSTU w zwalczaniu tego rodzaju terroryzmu, umacniając ich rolę w rozponawaniu go i rozwijaniu o nim wiedzy oraz w uruchomieniu europejskich mechanizów wymiany informacji między naczelnikami organów ścigania na szczeblu Unii i Państw Członkowskich,

(h) ukierunkowanie szkolenia i specjalizacji w Akademiach Policyjnych, CEPOL, na tę formę terroryzmu, dotyczącą w sposób szczególny przyszłości Unii Europejskiej,

(i) włączenie przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do dzielenia się informacjami nie-operacyjnymi na semestralnych posiedzeniach dyrektorów Strategicznego Komitetu ds. Imigracji, Granic i Azylu (SCIFA), Komitetu Art. 36 (CATS), Komisarzy EUROPOLU, EUROJUSTU, Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii

Europejskiej (EBA), Zespołu Operacyjnego Naczelników Organów Ścigania UE (CPTF) oraz Centrum Sytuacyjnego,

B) Odnośnie odpowiedzi, wnosi do Rady o:

(a) rozwijanie protokołów i środków, które byłyby stosowane w sposób automatyczny po dokonaniu zamachu,

(b) utworzenie stałego biura, zajmującego się planowaniem odpowiedzi na zamach terrorystyczny, przy uwzględnieniu następujących kryteriów:

– odpowiedź możliwie jak najbardziej wspólna i ujednolicona

– pobudzenie do działania społeczeństwa i wszystkich państw Unii, nie tylko państwa w którym doszło do zamachu

– priorytetowe traktowanie ofiar i ich rodzin

(c) rozważenie sposobu reakcji wobec zamachów terrorystycznych dokonanych podczas kampanii wyborczej,

(d) włączenie pilotażowego projektu pomocy ofiarom terroryzmu do stałej linii budżetowej,

(e) popieranie następujących środków w odniesieniu do ofiar terroryzmu:

– utworzenie przy Komisji Europejskiej Europejskiego Biura Pomocy Ofiarom Terroryzmu, który byłby punktem odniesienia oraz punktem kontaktowym z instytucjami europejskimi,

– opracowanie projektu Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie praw ofiar terroryzmu,

– popieranie inicjatywy Komisji, mającej na celu umożliwienie korzystania w przypadku zamachów terrorystycznych z Funduszu Solidarności, który działałby jako instrument odszkodowawczy,

– popieranie harmonizacji definicji przestępstwa stosowania gróźb wobec ofiar terroryzmu oraz odpowiadających mu kar,

(f) wspieranie programów wspólnotowych, zapewniających ochronę świadkom aktów terrorystycznych,

(g) odbywanie regularnych posiedzeń w Parlamencie między wydawcami, dyrektorami i wybitnymi pracownikami środków masowego przekazu oraz osobami odpowiedzialnymi w zakresie antyterroryzmu na szczeblu Unii Europejskiej,

2. zobowiązuje swego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie,

tytułem informacji Komisji, rządom i parlamentom Państw Członkowskich, Radzie Europy i Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz ich wyspecjalizowanym agencjom,

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La Prevencion:

En la fecha de hoy, el mayor riesgo de la democracia y la convivencia europeas, lo constituye el fenómeno terrorista impulsado por grupo radicales islamistas.

La función de las Instituciones europeas en esta materia de la prevención puede resumirse en dos objetivos prioritarios para evitar atentados.

Los objetivos prioritarios de las Instituciones Europeas, en el ámbito de la prevención de este terrorismo deben ser:

A.- Tratar de evitar los atentados: Un proyecto europeo para dinamizar la información entre los diferentes cuerpos e instituciones policiales.

B.- Trasladar a la sociedad, el esfuerzo que se está desarrollando por parte de las instituciones europeas.

Si no se consigue evitar un atentado, es muy importante haber trasladado durante este tiempo, que estamos realizando todos los esfuerzos necesarios, porque solo así podremos evitar una crisis generalizada de confianza que produce un atentado.

Es necesario mantener la tensión política necesaria, desarrollando y dando a conocer periódicamente un diagnostico de las instituciones europeas, sobre este tipo de terrorismo, que sea regularmente objeto de debate en el Parlamento Europeo, en las instancias que se consideren oportuno.

Actualmente el documento sobre evaluación de la amenaza terrorista, realizado semestralmente por la Presidencia del Consejo, tiene carácter confidencial y sería conveniente que, en el grado que sea posible, sea explicado en el seno del Parlamento Europeo.

El mayor riesgo, en las actuales circunstancias, es que se traslade la sensación de parálisis, de inacción, de no saber qué hacer por parte de las Instituciones Europeas. Y que este sentimiento, de los europeos hacia las Instituciones de la Unión este especialmente presente en el momento en el que pueda producirse un atentado.

Porque no es suficiente con un listado interminable de acciones, muchas de ellas genéricas, para hacer frente a este fenómeno emergente.

Hay que saber priorizar medidas, concretar la organización u organizaciones a las que nos enfrentamos, y después saber comunicar nuestro esfuerzo.

Es preciso un doble esfuerzo de comunicación: Por un lado, en la reiteración de la gravedad de la amenaza, de forma sostenida, alejado de la histeria, pero no exenta de la gravedad necesaria. Por otro lado, hay que saber visualizar el esfuerzo, el proyecto político europeo, para contrarrestar este fenómeno terrorista.
Siempre hemos estado en la reacción y hoy, ya no es suficiente.

El 11 de septiembre de 2001, el terrible ataque en Nueva York provocó en la Unión Europea, una serie de iniciativas, de las que se destaca la Orden Europea de detención. y el 11 de Marzo de 2004, el trágico atentado en Madrid, provocó un plan de acción contra el terrorismo.

Hoy la Unión Europea, a la que cada día que pasa se le va a exigir más, tiene que ser capaz de actuar en el ámbito de la prevención.

Cada vez que transcurre mas tiempo, desde la fecha del último y trágico atentado de Madrid, se percibe una perdida creciente de tensión política ante este fenómeno y ello constituye un grave error.

La mejor prevención, es la visualización de un proyecto político europeo, en el que participen el Consejo, la Comisión y el Parlamento.

La visualización de una plataforma europea de intercambio de información y conocimientos de un fenómeno emergente y por ello, especialmente difuso y desconocido, como es el protagonizado por estos grupos radicales islamistas.

No conocemos suficientemente sus formas y cadencias de actuación. Por ello es fundamental, en estos momentos, invertir en su diagnostico y en información.

Existe un problema de falta de concienciación sobre la amenaza terrorista especialmente en algunos Estados miembros de la U.E., que afortunadamente para ellos, no han sufrido sus consecuencias. Por ello apoyamos las iniciativas del Secretario General de Naciones Unidas, Kofi Annan de realizar una campaña mundial de concienciación contra el terrorismo. La Unión Europea debe protagonizar, en su seno, una campaña de concienciación de la gravedad del problema.

En la actualidad la tarea de evitar la comisión de atentados terroristas corresponde a las fuerzas de seguridad de los Estados miembros. Esta situación no va a cambiar en la próxima década. No obstante tanto EUROPOL como EUROJUST, pueden desempeñar un papel relevante en esta lucha.

Ambas organizaciones, pueden incidir de modo muy especial en:

A. Profundizar en el diagnóstico de las organizaciones terroristas, a las que nos enfrentamos.

B. Dinamizar los intercambios de información entre las policías nacionales, así como entre las organismos de inteligencia de los Estados miembros, en este ámbito.

Una vez más, resulta esencial que cuanto más concretemos la acción y las plataformas Europeas de intercambio de información, más eficaces serán.

Igualmente es fundamental dar impulso a todas las medidas que faciliten un mayor intercambio de información entre la UE y los EEUU.

Para favorecer el intercambio de información, resulta indispensable señalar y delimitar el tipo de organización que se combate, única manera de incentivar este flujo indispensable de información.

En un fenómeno emergente, como el que previsiblemente vivimos con los grupos radicales islamistas, la tarea primordial es la conocimiento de su entramado, el diagnostico y la prevención de sus acciones, en definitiva es más que nunca el momento decisivo de la información.

En materia de prevención, es relevante, además:

A. Fomentar el diálogo entre los sectores privado y público en materia de seguridad, con representantes de asociaciones europeas nacionales y sectoriales. Potenciando las innovaciones tecnológicas, la participación del sector privado en la elaboración de normas, prácticas y procedimientos para la mejora de la seguridad de los bienes y servicios, la utilidad de un plan de seguridad en las infraestructuras básicas de la Unión, exigen este diálogo y esfuerzo común.

B. Potenciar un mayor control sobre armas y explosivos.

   El Parlamento Europeo apoya decididamente todos los trabajos que en esta materia impulse la Comisión, a instancias del Consejo e insta a la Comisión y al Consejo, para que sean presentadas propuestas en ese sentido, bajo el criterio de la máxima exigencia y control en este apartado.

Preparación y Respuesta:

En el momento de producirse el atentado son muy importantes todas aquellas medidas que permitan visualizar la solidaridad europea.

Un ataque terrorista contra un País de la Unión debe ser sentido como un ataque contra toda la Unión y así también ser escenificado.

En este sentido, resulta muy oportuna la propuesta de la Comisión Europea para la creación de un nuevo instrumento de preparación y respuesta rápida ante situaciones de crisis graves, incluyendo los ataques terroristas.

Por otra parte, desconocemos los criterios de selección del País en el que los terroristas deciden actuar, pero tenemos la certeza que siempre utilizarán el instrumento del "divide y vencerás".

En este sentido, tratarán de que exista siempre la interpretación de que se produce un ataque en un determinado País en función de lo que éste haya podido hacer, en un momento determinado, y así conseguir que los demás no se sientan directamente amenazados.

Si ello es así la respuesta a los atentados terroristas debe cumplir las siguientes tres condiciones.

A. La respuesta debe ser la más conjunta y unitaria posible, con un especial protagonismo de las Instituciones de la Unión.

B. La movilización social, debe ser la más conjunta y unitaria posible, produciéndose convocatorias de respuesta cívica, en todos los países de la Unión y no sólo en el País donde se haya producido la tragedia.

C. El protagonismo de las víctimas y de sus familias, debe ser primordial, porque ellos tienen la principal fortaleza moral en la respuesta.

Por todo ello es fundamental que la Unión Europea se dote de una serie de protocolos y medidas a aplicar de manera automática, de manera que evitemos la imagen de improvisación en función de los acontecimientos.

La experiencia de atentados últimos como los de Madrid, el 11 de Marzo de 2004, o el de Australia antes de las elecciones, o la divulgación de videos de Bin Laden a dos días de las elecciones presidenciales en Estados Unidos, nos obliga a la Unión y a los Países europeos a una reflexión respecto a la toma de una posición si esta situación volviera a repetirse.

En el seno de las instituciones de la Unión, debería arbitrarse una reflexión sobre la respuesta, que en estos casos pudiera darse.

Frente a quienes afirmamos, que el análisis previo de estas posibles iniciativas crea alarma e incluso que favorecen el ataque terrorista, debemos estar convencidos que la mayor alarma social se producirá cuando tengamos que improvisar sobre la marcha respuestas y acciones.

Tanto en el ámbito de la prevención como en la respuesta merecen un apartado especial.

1. Victimas del terrorismo

Como bien dice la Comisión, el 11 de marzo, día europeo de las víctimas del terrorismo en recuerdo de las 192 víctimas del 11 de marzo de 2004 en Madrid, debe convertirse en el día del debate cívico y democrático sobre los medios para garantizar la libertad.

Debe constituirse ya la Oficina Europea de Ayuda a Víctimas del Terrorismo que solicitó el Parlamento Europeo en la recomendación A6-0010/2004. Consistiría en una unidad administrativa en la Comisión Europea, sin grandes pretensiones en cuanto a instalaciones y personal, porque simplemente ha de servir de punto de información y de referencia a nivel administrativo para los que las víctimas del terrorismo tengan conocimiento de sus derechos, de a dónde pueden acudir si necesitan ayuda y de las asociaciones de víctimas existentes en los diversos Estados miembros.

Para salvaguardar el respeto debido a las víctimas, se propone la armonización de la tipificación y penas del delito de amenazas a las víctimas del terrorismo.

2 Medios de comunicación

La respuesta de los medios de comunicación resulta esencial en el momento en que se produzca un atentado

Cuando se produce un atentado, no cabe el dirigismo de los Gobiernos. Sólo cabe esperar la madurez y las convicciones sólidas y democráticas de los medios de comunicación. Pero, en la medida en que los responsables de los medios de comunicación hayan participado y compartido con los responsables políticos reflexiones y encuentros referidos al terrorismo su respuesta será más inequívoca y positiva.

En definitiva, ni el dirigismo gubernamental, ni el control, ni mucho menos una ley mordaza constituyen la solución.

Para aunar criterios en la respuesta necesaria y primordial que deben de protagonizar los medios de comunicación resulta indispensable la organización de encuentros y seminarios en el que políticos y periodistas intercambien puntos de vista al respecto.

Un proyecto político europeo

- Un proyecto político no puede ser un exhaustivo listado de medidas a aplicar.

- Un proyecto político exige una síntesis, un esfuerzo de prioridad, una dirección.

- Hoy un proyecto político europeo para afrontar las respuestas a los grupos radicales islamistas, fenómeno emergente, exige poner el acento en la información.

- Constituye un diagnostico, una evidencia, un mejor conocimiento.

- El Parlamento Europeo, debe saber encontrar su papel en este proyecto político europeo.

El Papel del Parlamento Europeo

El Parlamento no puede limitarse a dar recomendaciones al Consejo y a la Comisión Europea.

El Parlamento Europeo es la Institución más próxima y representativa de los europeos. Sus miembros han sido elegidos directamente por los ciudadanos europeos y ello le obliga a una especial cercanía con ellos. Como todo Parlamento tiene la obligación de crear opinión pública, en este caso opinión pública europea, es decir, una opinión común y compartida por todas las sociedades europeas.

La primera tarea, debe ser la concienciación de la gravedad de esta amenaza.

Su tarea no es tanto la adopción de medidas de carácter técnico y policial, sino que su acción debe concentrarse en el ámbito estrictamente político, comenzando con la concienciación.

El otro acento, del Parlamento Europeo es su capacidad de constituirse en foro de encuentro con la sociedad. Un lugar de reunión no sólo para los parlamentarios a la hora de abordar este fenómeno. El Parlamento Europeo, tiene la principal responsabilidad, de que ser capaz de trasladar a la opinión pública los trabajos y los esfuerzos, que no solo desarrollan los parlamentarios, sino que desarrollan las instituciones europeas.

Es el foro de encuentro, por excelencia:

A.- A la hora de dar a conocer las iniciativas del Consejo y de la Comisión.

B.- A la hora de intercambiar puntos de vista con los sectores sociales interesados y con los responsables de medios de comunicación.

21.1.2005 PROJEKT ZALECANIA DLA RADY B6-0081/2005

złożony zgodnie z art. 114 ust. 1 Regulaminu

przez Alexander Nuno Alvaro

w imieniu grupy ALDE

w sprawie wspólnych na poziomie UE rozwiązań mających na celu zapobieganie wszelkiego rodzaju atakom terrorystycznym, ich zwalczanie i naprawę skutków

Parlament Europejski,

– uwzględniając Deklarację w sprawie zwalczania terroryzmu przyjętą na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 24-25 marca 2004 r.,

– uwzględniając uzupełniony plan działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania terroryzmu przyjęty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 17-18 czerwca 2004 r.,

– uwzględniając szereg działań zapobiegawczych i unicestwiających terroryzm, które zostały przewidziane w programie haskim, a następnie przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 4-5 listopada 2004 r. i uzupełnione tymi konkluzjami Prezydencji Rady Europejskiej z 16-17 grudnia 2004, które w sposób szczególny dotyczyły terroryzmu,

– uwzględniając art. 114 ust. 1 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że działania przedstawione w programie haskim w zakresie zwalczania terroryzmu powinny zostać wdrożone jak najszybciej dla wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej,

B. mając na uwadze, że by skuteczne zwalczać ataki terrorystyczne w poszanowaniu praw człowieka i wolności podstawowych Państwa Członkowskie nie mogą ograniczać się w swoich działaniach do utrzymywania jedynie własnego bezpieczeństwa, ale muszą również skierować te działania dla zagwarantowania bezpieczeństwa UE jako całości,

C. mając na uwadze, że jednym z istotnych elementów polityki Unii Europejskiej mającej na celu zwalczanie ciągłego zagrożenia terroryzmem jest usprawnienie rzetelnej współpracy między instytucjami Unii Europejskiej,

D. mając na uwadze, że należy wykorzystać okazję dla propagowania wzmocnienia i rozbudowania możliwości UE w zakresie prewencji, przygotowania i reagowania w przypadku zamachów terrorystycznych,

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami::

   a) zwalczać zagrożenie terroryzmem, wzmacniając współpracę zarówno wewnątrz Unii jak i na płaszczyźnie międzynarodowej;

b) jak najszybciej i w pełnym poszanowaniu praw podstawowych wprowadzić w życie działania przedstawione w programie haskim zatytułowanym: "Wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej", w szczególności te, które są istotne z punktu widzenia zwalczania terroryzmu;

c) zobowiązać Państwa Członkowskie do udostępniania informacji ich służb zwiadowczych i służb bezpieczeństwa, nie tylko by móc odeprzeć zagrożenia wymierzone w ich własne bezpieczeństwo, ale również, gdy zaistnieje potrzeba, by bronić bezpieczeństwa wewnętrznego innych Państw Członkowskich;

d) w jak najkrótszym czasie podjąć wszelkie środki prawne, służące ustanowieniu na poziomie UE spójnych i skutecznych ram współpracy, łącznie ze środkami zapewniającymi niezawodną współpracę sił i organów bezpieczeństwa oraz współpracę zewnętrzną, by zapobiegać wszelkiego rodzaju zamachom terrorystycznym, jak również by stawić czoła ich skutkom, zapewniając jednocześnie demokratyczną kontrolę i ochronę praw podstawowych;

e) zapewnić odpowiednią ochronę i pomoc ofiarom terroryzmu i ich rodzinom, przyznając na nie niezbędne środki z budżetów rocznych Unii Europejskiej;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie Ministrów oraz przedstawienia go do wglądu Radzie Europejskiej i Komisji.